10/09/2019

Ξαναεμφανίζεται το φαινόμενο της σύνταξης «Απόκρυφων Ευαγγελίων»

/ Γνώμες

Πρωτοπρ. Βασίλειος Γεωργόπουλος, Επίκ. Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ

Απόκρυφα κείμενα στην ιστορία της Εκκλησίας θεωρούνται ψευδεπίγραφα κείμενα, που συντάχθηκαν από άγνωστους αιρετικούς συγγραφείς και έχουν μυθώδες περιεχόμενο. Μία από τις κατηγορίες των αρχαίων απόκρυφων κειμένων είναι τα λεγόμενα «Απόκρυφα Ευαγγέλια». Λαμβάνοντας αφορμή από το περιεχόμενο των Κανονικών Ευαγγελίων, οι αρχαίοι αιρετικοί συγγραφείς στα «Απόκρυφα Ευαγγέλια», άλλοτε αλλοιώνουν και άλλοτε προσθέτουν γεγονότα και λόγια, στην προσπάθειά τους να διαδώσουν τις αιρετικές τους αντιλήψεις.

Το φαινόμενο όμως της σύνταξης και της εμφάνισης «Απόκρυφων Ευαγγελίων», ξαναεμφανίζεται στο ιστορικό προσκήνιο κυρίως κατά τον εικοστό αιώνα. Η πρακτική αυτή εντάσσεται στις προσπάθειες των νεωτέρων χρόνων διαφόρων ανθρώπων, που προσπάθησαν να αλλοιώσουν και να παραμορφώσουν την ιστορική εικόνα του Θεανθρώπου. Είναι μια παραγωγή νεοφανών απόκρυφων «Ευαγγελίων», που για μια ακόμη φορά αποκαλύπτουν δήθεν κρυμμένες, από τον ιστορικό Χριστιανισμό, πτυχές της ζωής, του προσώπου και της διδασκαλίας του Χριστού.

Πρόκειται για κείμενα που ενσωματώνουν μία ακατάσχετη φαντασιοκοπία των

συγγραφέων τους και διαφημίζονται άλλοτε ως συμπλήρωμα, άλλοτε ως αποκατάσταση, άλλοτε ως νέα ανάδειξη και άλλοτε ως ανατροπή των ιστορικών θεολογικών δεδομένων.

Στα νεώτερα απόκρυφα «Ευαγγέλια» υπάρχει μια έντονη αντιιουδαϊκή θεώρηση του Χριστού. Επιπλέον, ανάλογα με τον συγγραφέα, Τον παρουσιάζουν ως μύστη, ως μυημένο σε παγανιστικά μυστήρια, ως μάγο, ως απλό θεραπευτή, ως εξωγήινη οντότητα, ως μετενσαρκωμένη οντότητα, ως χορτοφάγο, ως ταξιδιώτη στο Θιβέτ και στην Ινδία, ως Εσωτεριστή, ως παντρεμένο και άλλοτε ως Εσσαίο.

Στα ίδια κείμενα συνδυάζονται εκτός από την πρωτοφανή φαντασιοκοπία και μια έμμονη μυθομανία ακύρωσης του γεγονότος της Αναστάσεώς Του.

Γι’ αυτά τα απόκρυφα νεώτερα «Ευαγγέλια», οι συγγραφείς τους χρησιμοποίησαν εντυπωσιακούς και ασυνήθιστους τίτλους στην προσπάθειά τους να τα διαδώσουν περαιτέρω και να τύχουν ευρύτερης προσέγγισης.

Τα πιο γνωστά απόκρυφα «Ευαγγέλια» των νεώτερων χρόνων είναι:

1) Το Πέμπτο Ευαγγέλιο ή το Πρωτοευαγγέλιο των Εσσαίων [F. Clemens]. (Ο όρος ‘Πέμπτο Ευαγγέλιο’ εν προκειμένω δεν πρέπει να συγχέεται με ανάλογη φρασεολογία του R. Steiner ιδρυτή της Ανθρωποσοφίας).

2) Το Ευαγγέλιο της Ειρήνης του Ιησού Χριστού μέσω του μαθητή Ιωάννη ή το Ευαγγέλιο της Ειρήνης των Εσσαίων [E.B. Szekely].

3) Το Ευαγγέλιο της Τέλειας Ζωής [G.J. Ouseley].

4) Η μυστική ζωή του Ιησού [H. S. Lewis].

5) Το Υδροχοϊκό Ευαγγέλιο για τον Ιησού Χριστό της εποχής των Ιχθύων [L. Dowling].

6) Το Ευαγγέλιο του Ιακώβου (υπαγορεύθηκε από ένα μέντιουμ της Fraternitat Silvani).

7) Το Πέμπτο Ευαγγέλιο (διαφορετικό από το πρώτο στην παρούσα αρίθμηση) [H. Naber, J. Reban].

8) Το Λατινικό Ευαγγέλιο της Παιδικής Ηλικίας [C. Mendes].

9) Ευαγγέλιο του Ιούδα του Ισκαριώτη [E. Meier].

Τι αποτελούν όλα αυτά τα κείμενα; Σύγχρονες προσπάθειες παραμόρφωσης του

Προσώπου και του έργου του Χριστού ή εάν χρησιμοποιήσουμε τον Παύλειο λόγο: «βεβήλους και γραώδεις μύθους» (Α’ Τιμ. 4, 7) και «βεβήλους κενοφωνίας και αντιθέσεις της ψευδωνύμου γνώσεως» (Α’ Τιμ. 6, 20).

πηγή:https://www.pemptousia.gr